

14. detsembri 2017. aasta määrusega tunnistas Euroopa Kohus (seitsmes koda) apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Josel, SL-i 11. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 28. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-333/15: Josel, SL versus EUIPO – Nationale-Nederlanden Nederland

(Kohtuasi C-536/17 P)

(2018/C 083/14)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Josel, SL (esindaja: *abogado* J. Güell Serra)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Nationale-Nederlanden Nederland BV

Euroopa Kohus (üheksas koda) tunnistas 17. jaanuari 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Cafés Pont SL-i 21. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 20. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-309/16: Cafés Pont SL versus EUIPO EUIPO – Giordano Vini

(Kohtuasi C-559/17)

(2018/C 083/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Cafés Pont SL (esindaja: *abogado* E. Manresa Medina)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Giordano Vini SpA

Euroopa Kohus (kümnes koda) tunnistas 11. jaanuari 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

Viridis Pharmaceutical Ltd. 28. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 15. septembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-276/16: Viridis Pharmaceutical Ltd. versus EUIPO

(Kohtuasi C-668/17 P)

(2018/C 083/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Viridis Pharmaceutical Ltd. (esindajad: advokaadid C. Spintig, S. Pietzcker ja M. Prasse)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul langetada järgmise otsus:

1. tühistada Üldkohtu teise koja otsus, mis on vaidlustatud.

2. suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse.
3. mõista apellandi kohtukulud välja EUIPO-lt.

Teise võimalusena: kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab kõnealuses apellatsioonkaebuses, et Üldkohus on vaidlustatus otsuses rikkunud korduvalt liidu kaubamärgimääruses⁽¹⁾ sätestatud õigusnorme.

Seejärel väidab apellant, et rikutud on kaubamärgimääruse artikli 58 lõike 1 punkti a esimeses lauses nimetatud esimest alternatiivset võimalust. Üldkohus rikkus õigusnormi kui ta lähtus sellest, et ravimi jaoks registreeritud ELi kaubamärgi õiguspärane kasutamine on võimalik üksnes juhul, kui sellele on antud ravimeid käsitlevate siseriiklike õigusaktide kohane luba. Üldkohus rikkus nimetatud õigusnormi ka sellega, et ta kvalifitseeris ELi kaubamärgi kliiniliste uuringute käigus kasutamise vastavalt direktiivi 2001/83/EL⁽²⁾ artikli 8 lõike 3 punktile i kohustuslikult ettevõttesisesena ja seega mitte kaubamärgi tegelikult kasutamiseks.

Lisaks väidab apellant, et rikutud on kaubamärgimääruse artikli 58 lõike 1 punkti a esimeses lauses nimetatud teist alternatiivset võimalust. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta lähtus sellest, et ravimeid käsitlevate siseriiklike õigusaktide kohase loataotluse ettevalmistamiseks tehtud kiinilisele uuringule ei saa viidata kaubamärgi kasutamata jätmise põhjendamiseks siis, kui kliiniline uuring viidi tegelikult läbi alles pärast kaubamärgi registreerimist ja/või ei viidud seda läbi piisavate rahaliste vahenditega kliinilise uuringu võimalikult kiiresti lõpuleviimiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) nr 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT L 154, 16.6.2017, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Helsingin käräjäoikeus (Soome) 12. detsembril 2017 – Metirato Oy pankrotivara versus Soome Vabariik / Verohallinto, Eesti Vabariik / Maksu- ja Tolliamet

(Kohtuasi C-695/17)

(2018/C 083/17)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Helsingin käräjäoikeus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Metirato Oy pankrotivara

Kostjad: Soome Vabariik / Verohallinto, Eesti Vabariik / Maksu- ja Tolliamet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi⁽¹⁾ artikli 13 lõike 1 nõuet, et sissenõudmistaotluse saanud liikmesriigis käsitletakse mis tahes nõuet, mille suhtes on taotletud sissenõudmist, taotluse saanud liikmesriigi nõudena, tuleb tõlgendada nii,